

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712454672/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Lidt frokost først! der gives dit og dat,
„Som uden frokost ei fra Læben glider glat.“

Frokosten knap var endt, før Taleren gik
fra Frierlæberne paa denne Maade:

„Af Jordens Rigdom, Ære, Herlighed
„Jeg har saa meget, som jeg vel kan raade;
„Saa meget, som jeg støtter om,
„Af Himlens Gaver er min Eiendom;
„Tre, fire Tønder Guld jeg eier, for det første,
„Min Alders Kraft og Styrke, Nummer to,
„Og, for at fylde Tallet, Sindets Roe —
„En Skat mig mangler kun, og det den allerstørste,
„En Kone, som i kærlig Sympathie
„Dil dele med mig, til det er forbi,
„Det trodte, det andet og det første.
„De trede Døttre har, og mellem disse tre
„Er en, som dette giere vil, maaskee;
„Dil De, saa lad mig faae dem strax at see
„J Negligee!
„Thi jeg har andet at bestille,
„End spille Tiden, hvis de ikke ville.“ —
„Med Glæde! strax! i dette Diebstik!“
Igentog smukke gamle Mand og Kone;
Id smittede den huuslige Matrone,
Og ind igjen med sine Døttre gif.

J landlig Dragt, med hvide Lin om Panden,
Hvorunder Haaret snev sig belgende
J brune Løkker ned paa Skuldrene;
Hver med halvdækket Barm, hvorpaa en Rosenkroop
forsøgte, stinsyg paa sin modne Ven,
Den lille røde Mund at luffe op,
for og, trods Sløifen, ret at kysse den;

Med korte Trøier, af hvis Ermer stak
 Et Armepear, hvis Mønster du, Seline!
 (Thi hvad er rundt og hvidt og nydeligt som dine!)
 Din Elsker delger alt for tidt i Frak;
 Med Skjorter, som i lette Folder gled,
 Sig Sommerfjer forbi Maanen, ned
 forbi de runde Knæe til Fodderne,
 Stod' rødmende, blufærdig smilende,
 Og, som jeg ei kan sige det, de tre,
 Jeg glemte Rimet for — ved Siden af hinanden.

Herr King, vor frier, henrykt stod og saae,
 Og saae, og gjorde intet meer end saae,
 Og saae sig fast thiel; thi Sielen flyver
 Ved saadan Leilighed igiennem Diet hen
 Til det, der blendende fortryller den.
 Spørg Pastor Davis, om jeg lyver?

Han længe stille stod og saae,
 Og ønskte hemmelig, hans hele Krop var Die
 fra Top til Taa,
 for ret med dette Syn at kunne sig fornøie.
 „Ja! saadan kunde jeg nok længe staae,“
 Udbrød han endelig, „men her er meer at gjøre!
 „Jeg een maae vælge; thi dem alle maae
 „Jeg venteligen ikke saae,
 „Skjøndt det var nemt?
 „Hvad mener De? Jeg Loven ei erindrer;
 „Thi jeg har den og alting glemt
 „I derne Glands, som for mit Die tindrer —“

I Engelland saa lidt som her
 Man bruger den herculiske Maneer,
 At skabe Hustruer af trende Piger
 I een og samme Bryllups-Nat;